

Jb kapitola 30.

[1] Avšak nyní se mi vysmívají ti, kteří jsou mladší než já, jejich otců jsem si vážil tak málo, že jsem je nestavěl ani ke svým ovčáckým psům. [2] K čemu je mi síla jejich rukou, když zhylnula jejich svěžest? [3] Nouzí a hladověním vyčerpání ohlodávají suchopár od včerejška pustý, zpustošený, [4] trhají lebedu mezi křovím a kořen kručinky jim je chlebem. [5] Byli vypuzeni z obce, pokřikovali za nimi jako za zlodějem; [6] musejí bydlet ve srázných úvalech, v podzemních slujích a pod útesy, [7] hýkají v křoví, zalezlí pod kopřivami, [8] bloudové, bezejmenní, ze země vymrskaní. [9] A teď jsem jim předmětem popěvků a řečí; [10] hnusí si mě a vzdalují se ode mne, nestydí se mi do tváře plivat. [11] Bůh rozvázal mé stanové lano, pokořil mě, a oni všechny zábrany odhodili. [12] Vystávají z pravé strany jako roj, podrážejí mi nohy, navršili proti mně cesty svých běd, [13] rozkopali moji stezku, usilují o můj pád a nebrání jim nikdo. [14] Jakoby širokou průrvou přicházejí, valí se uprostřed trosek. [15] Proti mně se obrátily hrůzy, jako vítr pronásledují mě za šlechetnost, jako oblak odplynula moje spása. [16] A nyní je vylita má duše ve mně, chopily se mě dny pokoření. [17] V noci mě bodá v kostech, hlodá mě bolest neutuchající. [18] Pro úpornou bolest se změnil můj oděv, sevřela mě jako pás suknicí; [19] jsem smeten do bláta, podoben prachu a popelu. [20] Volám k tobě o pomoc, a ty mi neodpovídáš, stojím tu, měj pro mě pochopení. [21] Změnil ses mi v krutého protivníka, strojíš mi úklady svou mocnou rukou. [22] Unášíš mě větrem jako na voze, až mě opouštějí smysly. [23] Víím, že mě předáš smrti, přivedeš do domu, kde se setká všechno živé. [24] Nikdo nepodá ruku do sutin, kdyby z nich hynoucí o pomoc volal. [25] Neplakal jsem snad za krušných dnů, nestaral jsem se o ubožáka? [26] Dobro jsem s nadějí očekával, a přišlo zlo, čekal jsem na světlo, a přišlo mračno. [27] Mé útroby neklidně vřou, mám před sebou dny utrpení. [28] Chodím zarmoucen, ačkoli nepálí slunko, povstávám ve shromáždění a volám o pomoc. [29] Stal jsem se bratrem šakalů, druhem pštrosů. [30] Kůže na mně zčernala, kosti mám horkostí rozpálené. [31] Má cítara zní při truchlení, moje flétna při hlasu plačících."